

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 6. 2009, č. j. 38 Cad 35/2008 - 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 17. 6. 2009, č. j. 38 Cad 35/2008 - 5, rozhodl, že se žalobkyni pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2008, č. j. SOC/35722/2008/Zon, advokát neustanovuje a vyzval ji, aby doplnila a upřesnila žalobu. V odůvodnění soud uvedl, že žalobkyně ve stanovené lhůtě neosvědčila své majetkové poměry, proto soud neměl podklady pro posouzení, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které namítala, že krajský soud pro nedostatek skutkových zjištění neposoudil řádně dané skutečnosti a nezákonnost rozhodování spočívá především v důvodech kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení pro nezákonnost a vady řízení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání. Stěžovatelka dále požádala o ustanovení zástupce.

Dne 7. 8. 2009 byl spis krajského soudu předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 10. 8. 2009, č. j. 4 As 26/2009 - 14, vrátil spis krajskému soudu, neboť shledal, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14. 8. 2009, č. j. 38 Cad 35/2008 - 16, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnila své podání tak, že uvede, v čem spatřuje nesprávnost rozhodnutí krajského soudu. Současně stěžovatelku poučil, že nebudou-li doplněny důvody kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 1. 9. 2009, stěžovatelka ve stanovené lhůtě na výzvu nereagovala.

Dne 30. 10. 2009 byl spis krajského soudu opětovně předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah podání stěžovatelky a dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatelka uvádí pouze obecný odkaz na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Z textu kasační stížnosti ovšem není seznatelné, v čem stěžovatelka spatřuje nesprávnost napadeného usnesení, resp. jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatelka je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinna uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatelka v posuzované věci neučinila.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatelku domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měla pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelkou za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka byla řádně vyzvána k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byla poučena o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nedoplnila konkrétní důvody napadení usnesení Krajského soudu v Ostravě, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2009

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu